

Seks, ikolata ve Ruhaniyet

Kim demiş aşk tanrısı âşık olmaz diye...

O da âşık olmuştu. Eros, dillere destan güzelliğiyle annesi Aphrodite'i bile kısıkandıran Psykhe'yi gördüğünde şaşırmış, sihirli aşk oklarından birini kazara kendine saplamıştı...

Ancak bir f niydi Psykhe. Kendisini kaptığı gibi sarayına götüren, yüzüne asla bakmamak için söz verdiği bu gizemli adamın bir tanrı olduğunu bilmiyordu. Her akşam gizlice yanına gelerek, tutku dolu bir aşkla sevişen erkeğe o da gönlünü kaptırmıştı...

Sonunda bir gece merakına yenilip yağ kandilini yakıverdi. Kandilin titreyen ışığı, erkeğinin güzelim kanatlarını, yakışıklı çehresini aydınlattığında elleri titremiş, damlayan yağ Eros'u uyandırmıştı. Kimliği ortaya çıkan tanrı kızarak uçup gitmiş; aşk, ayrılık acısıyla kavrulmaya başlamıştı.

Seven kadın, ölümü göze alarak kıskanç aşk tanrıçasına yalvarmış, Aphrodite'de kendisine başarılması imk nsız görevler vermişti. Psykhe manev  g lerin yardımıyla istenilenleri birer birer yerine getirdiğinde, Aphrodite âşıkları

affetmiş; mutlu sonları, nice ölümlüye aşkla ruhun birleşmesini anlatan bir masal olmuştur...

Eros, insanı çiçeği koklamaya iten dürtüdür, arkadaşla duyulan sevgidir, sevgiliye beslenen tutkudur. Bağımsızlık özlemidir, yaratıcılığı dile getirme isteğidir, yaşamda mana bulma arayışıdır.

O, insan ruhunda şekilden şekle bürünen coşkunun ta kendisidir...

Erotik aşkın tanrısı, ateşsel gücüyle, adı “ruh” anlamına gelen Psykhe’yi kozasından çıkardığında, mucizeler doğar. Ruhânî boyutundan soyutlanamayan cinsellik, mistik tecrübeye kapı açarken, yaradılışın en yüksek enerjisi kendini *bir* olmuş *iki* bedende en ulvî ve en yalın haliyle ifade etme fırsatını bulur.

Huşu içinde birbirlerine kenetlenen iki insan, evrenin rahmine yek ruh olmuşçasına yeniden düştüklerinde, zaman ve mekân kaybolur. Artık orada ne düşünce vardır, ne de acı. Egoların yargılayan, sorgulayan, sınırlayan dünyası, yerini cinselliğin kutsallığına, sevginin doğallığına bırakmıştır. İşte insan o anda, ruhunun ışığını görüp kendisini yaratan “aşk”ın yakıcı sıcaklığında sonsuzluğu tadar. Sağlığı yakalar.

Deepak Chopra, 1997 yılında yayımlanan bir yazısında şöyle diyor: “Seks spritüeldir, çünkü

beden ve ruh birdir. Tanrı her orgazmda mevcuttur ve evrenin yaratıcı enerjisi seksüeldir... Tanrı, kendi içinde eril ve dişildir. Evren, ikisinin bu birleşimiyle harekete geçen kozmik şehvetten doğmuştur.

Seksüel birleşme ilahî yaradılışı taklit eder. Tutkunuzla ifade ettiğiniz, Tanrının Tanrıya duyduğu aşktır.”

Ne kadar hoyrat davranmışız bu aşka... Onu bastırmış, ona kurallar koymuş, benliğimizin en yüce yerini acımasızca dağlamışız. Ruhanî yönü olmayan bir cinsellik, ayrılık sanrısını, yalnızlık acısını pekiştirir. Aslında biz her ilişkide, ruhumuzdan bir türlü söküp atamadığımız o delirten açlık ve tepişken ukdeyle, Tanrıya *dokunmanın* yollarını arıyoruz. Hal böyleyken; utanç ve suçluluk duymadan, vesveselere kapılmadan, kurallara boğulmadan, cinselliği çağrısına uygun yaşayıp Tanrıya bu bedenle ulaşma şansımızı arttıramaz mıyız?

“İki şeyden çok korkarız,” diyor Osho: “Cinsellik ve ölüm. Ama ikisi de temeldir ve gerçek bir din arayan her ikisini de tanır. Ne olduğunu anlamak için cinselliği yaşar, çünkü cinselliği bilmek yaşamı bilmektir.”

Bu da, çikolatayı sevmektir...

Ne garip de ğ il mi, “Tanrıların yeme ğ i” (Theobroma) ağacının meyvesi olan kakao, cinselli ğ e benzer bir akıbet yaşıyıp, zararlı ilan edilen zevkler sınıfına girmişti. Gönül diler ki, şimdi iade-i itibara uğrayan çikolata gibi, cinsellik de her daim muteber olur.

Mevlâna’nın ruhla duyumsanması gereken şu sözleriyle, sizleri aşkın ışığında kutsanmaya bırakıyorum: “Bahtı yâver ve talihi kutlu olan bilir ki, akıl ve mantık taslama İblis’ten, aşk Âdem’dendir.”

